

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-
VLAANDEREN, AFDELING DENDERMONDE,
STRAFZAKEN, 16 NOVEMBER 2018, D13 V
KAMER**

Datum van uitspraak

16 NOVEMBER 2018

Notitienummer pakket

DE69.98.2236/2017

S.2016/8392/K4/RVS

E. Y. M. K. e.a.

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJEN

1. **A. I.**, geboren te (...) (Egypte) op (...), p/a verblijvende te (...);

=> Ter terechtzitting van 21 september 2018, is de burgerlijke partij vertegenwoordigd door mr. P. S., advocaat Hamme;

2. **A. E. A. M. A.**, geboren te (...) (Egypte) op (...), p/a verblijvende (...);

=> Ter terechtzitting van 21 september 2018, is de burgerlijke partij vertegenwoordigd door mr. P. S., advocaat te Hamme;

BEKLAAGDE en BURGERLIJK AANSPRAKELIJK RECHTSPERSOON

1. **E. Y. M. K.** (RR ...), geboren te (...) (Egypte) op (...) en wonende te (...);

=> Ter terechtzitting van 21 september 2018, is beklagde niet verschenen, noch iemand voor hem;

2. **BVBA S.**, met maatschappelijke zetel te (...), met KBO n° (...).

=> Ter terechtzitting van 21 september 2018, is de burgerlijk aansprakelijke rechtspersoon niet vertegenwoordigd:

De eerste, als zaakvoerder, aangestelde of lasthebber van de tweede. De tweede als werkgever en burgerrechtelijk aansprakelijke partij.

1. TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van : te (...), gerechtelijk arrondissement Gent afdeling Dendermonde - Aalst - Sint-Niklaas.

De eerste:

A.

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de wet van 30. april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, **arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot 4 werknemers :

1. Op 10 oktober 2015: A. I.;
2. Op 16 juli 2016: E. A. M. A.;
3. Op 30 maart 2017: H. A. S. F.;
4. Op 30 maart 2017: M. A. S..

Strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

B.

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 9 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op de eerste werkdag die volgt op de beëindiging van de aangegeven tewerkstelling**, met betrekking tot 3 werknemers :

1. A. I.;

2. E. A. M. A.;
3. M. A. S..

Strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

C.

Bij samenhang

Zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensenhandel; het misdrijf bestaande uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van:

1. tussen 15 juli 2016 en 16 maart 2017: E. A. M. A.,
2. tussen 9 oktober 2015 en 17 september 2016; A. I.

de wisseling of de overdracht van de controle teneinde:

deze personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, met name hen onder te brengen in ongeschikte en onbewoonbare plaatsen, zonder koud/warm water, met vocht in de vloeren, onstabiele vloeren en defecte radiatoren, daarenboven hen 6 dagen per week en 11 uur per dag te laten werken en slechts en zeer laag loon (amper 1.5 euro/uur) ui te betalen en hun paspoorten af te nemen,

waarbij de toestemming van de personen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is

met de omstandigheid dat:

- a. de feiten werden gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen,
- b. het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin die personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken.

Strafbaar gesteld door de artikelen 433quinquies, 433 sexies en 433 septies Strafwetboek met opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en met een geldboete van 1000€ tot 100.000 € (de boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn: artikel 433 quinquies, sexties en septies Strafwetboek),

met dien verstande dat het misdrijf **gecorrectionaliseerd** wordt, gelet op de afwezigheid van voorgaande correctionele veroordelingen voor de tweede en de afwezigheid van straffen hoger dan 2 jaar in hoofde van eerste beklaagde (waardoor de maximum gevangenisstraf 10 jaar bedraagt: artikel 25 strafwetboek).

De tweede:

Gedagvaard zijnde om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de geldboeten en voor de kosten ten laste gelegd van de eerste, haar aangestelde of lasthebber, die inbreuken heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelast werd

2. PROCEDURE

De inleidende dagvaarding werd betekend aan eerste beklaagde in persoon.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De verzachtende omstandigheden voorzien in de dagvaarding worden aangenomen.

Artikel 12/1 §1 van de wet van 30 april 1999 werd - nadat het oorspronkelijk werd opgeheven door artikel 109, 47° van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek (SS 1 juli 2010) - ingevoegd bij art. 28 van het Decreet van 23 december 2016 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Het trad in werking op 1 januari 2017 (BS 9 februari 2016). De reden hiertoe is dat de zesde staatshervorming de normeringsbevoegdheid inzake economische migratie heeft opgedeeld tussen de federale overheid en de gewesten. Ook de regelgeving inzake controle en handhaving (het reglementeren van inbreuken en sancties, en de administratieve handhaving van vastgestelde inbreuken via administratieve geldboeten) volgt diezelfde opdeling.

Enkel de controle van de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (het vaststellen van inbreuken) is een gedeelde bevoegdheid gebleven (zie Vlaams Parlement, Ontwerp van decreet houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, nr. 971 (2016-2017),

<https://www.vlaamsparlement.be>)

- M.b.t. de tenlasteleggingen A.3 en A.4. Artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek van 6 Juni 2010, gewijzigd bij de wet van 11 februari 2013, werd opgeheven. Dit alles impliceert dat inbreuken m.b.t. economische migratie begaan na 1 Januari 2017 thans enkel strafbaar zijn op basis van de wet van 30 april 1999.

- De feiten onder de tenlastelegging A.1 en A.2 waren op het moment dat ze werden gepleegd strafbaar op basis van artikel 175 § 1 van het sociaal strafwetboek, Dit artikel werd opgeheven bij artikel 55 Decr.VI, 23 december 2016 (BS 9 februari 2017), met Ingang van 1 Januari 2017 (art, 56). De feiten zijn echter strafbaar gebleven op basis van artikel 12/1 §1 van de wet van 30 april 1999 met Identieke straffen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Burgerlijke partij A. I. legde op 13 december 2016 een klacht neerlegde bij de FOD SOCIALE ZEKERHEID omwille van achterstallig loon bij de firma E. K.. Hij verklaarde het volgende:

'Ik werkte in een pitta restaurant E. K., (...). Ik toon u hierbij een folder van het restaurant. De naam van de baas is E. Y. M. K.. Zijn achternaam kan ik u laten zien op foto 's die ik nam van facturen. De achternaam is E. Y. M. K.. Ik ben daar beginnen werken op 10/10/2015 en heb gewerkt tot 16/9/2016. Hij stelde me voor om mij 50 euro per dag te betalen. Ik moest beginnen om 13 u en werken tot 4 u's morgens. Dit is dus 15 u per dag. Ik diende 7 dagen op 7 te werken en had geen enkele dag vrij. Ik werkte onafgebroken vanaf 10/10/2015 tot 16/9/2016. E. Y. M. K. heeft een kopie van mijn paspoort genomen. Hij hield mijn paspoort 2 dagen bij zich.

Ik heb het dan terug gekregen toen ik erom vroeg. Mijn paspoort is nu bij een vriend van mij namelijk bij A. in (...). Ik heb het aan hem in bewaring gegeven uit schrik dat E. Y. M. K. het zou afnemen. E. Y. M. K. zou aan zijn boekhouder vragen om alles in orde te brengen. Hij beloofde om mij een contract te geven zodat ik naar de gemeente kon gaan om mij in te schrijven. Ik heb echter nooit een contract gezien. Mijn werk bestond uit poetsen, groenten kuisen en snijden, bestellingen opnemen, eten klaarmaken en daarna opdienen. E. Y. M. K. kwam mij soms ook halen om de inkopen te doen rond 11u. ik moest dan klaarstaan. Soms moest ik alleen met het zoontje van E. Y. M. K. de boodschappen doen in de Lidl. E. Y. M. K. zijn zoontje heet Y. en is 7 a 8 jaar. Y. kwam dan met de sleutel om de deur te openen. Ik had zelf geen sleutel van de zaak. E. Y. M. K. maakte soms de pizza's klaar en verder hield hij gewoon toezicht. Er werkte nog een andere man E. A. M. A. Hij is ongeveer 28 jaar. Hij begon daar pas in juli 2016 te werken. In het begin heeft er nog een andere persoon 3 dagen samen met mij gewerkt. Hij is dan vertrokken en ik ken zijn naam niet. Daarna heb ik tot E. A. M. A. begon te werken alleen gewerkt met E. Y. M. K.. Ik heb ook een foto van hem op mijn telefoon. Hij werkte er op dezelfde manier als ik en werkte dezelfde uren. E. Y. M. K. zelf kwam rond 16u en vertrok rond 1 u. Hij sloot dan de zaak af en wij dienden dan nog alles op te kuisen. Gedurende gans mijn tewerkstelling verbleef ik boven de zaak. Er zijn daar 4 kamers. Ik sliep in 1 van de 4 kamers. Vanaf het ogenblik dat E. A. M. A. verbleef hij in een andere kamer. De andere 2 kamers werden als stock gebruikt. De beloofde 50 euro per dag werd niet betaald. Ik kreeg per week alleen 25 euro om een herlaadkaart en sigaretten te kopen. Dit was steeds op zondag. Het is zo dat ik in augustus 2016 al vroeg naar mijn geld omdat ik geld wilde opsturen naar Egypte omdat mijn zoontje ziek was. Hij zei dat de boekhouder in september zou komen om alles te

regelen. In september zei hij me dat de gemeente mijn aanvraag niet aanvaard had en dat ik moest vertrekken. Ik vernam nadien dat er geen stappen ondernomen waren bij de gemeente. Ik ben dus gestopt met werken omdat ik E. Y. M. K. vroeg om mij eindelijk eens te betalen. Hij werd toen boos, betaalde mij die 1000 euro en zei dat ik moest vertrekken en de politie onderweg was en hij wilde me nooit meer zien. Toen ik vertrok werkte E. A. M. A. er nog altijd en hij verbleef er ook nog. Er is nu ook nog een zekere M. die er waarschijnlijk nu werkt.'

Op 30 maart 2017 om 18.45u gaan sociale inspecteurs van de FOD SOCIALE ZEKERHEID over tot een controle in het Egyptisch restaurant E. K., dit met een verkregen machtiging tot visitatie. De sociale inspectie was hierbij vergezeld door drie leden van de Vlaamse wooninspectie, twee leden van de Voedselinspectie en twee inspecteurs van de recherche Sint-Gillis-Waas. Naast de zaakvoerder (beklaagde) troffen ze er nog 2 personen aan:

- H. A. S. F., NN (...), Belg, beweerde er niet aan het werk te zijn en zou pas vanaf 01/04/2017 vennoot worden in de zaak;
- een zekere 'M.' (zo vernam men van de zaakvoerder), hij was de Nederlandse taal niet machtig, hij had geen enkel identiteitsdocument bij zich. Hij was scampi's aan het bakken in de keuken.

Op de bovengelegen verdieping bevonden zich 3 kamers en een badkamer, allen in erbarmelijke staat. Gevraagd wie er boven verbleef, antwoordde de zaakvoerder dat hij alleen er af en toe sliep. (Hij woont nochtans in de ...). In 2 kamers lag een matras op de grond met dekens erop. In deze kamers bevonden zich ook persoonlijke spullen zoals douchegel, deodorant, handdoeken, kleren. In één van de kamers lag een koffer met kleren erop op een stoel. Op de grond lag een bidtapijt. Toen één van de inspecteurs toevallig op dit tapijt ging staan, keek H. A. S. F. haar boos aan, nam het tapijt van onder haar voeten weg en legde het neer op de koffer. Merkwaardig was ook dat deze persoon naar zijn identiteitsdocumenten zocht in deze koffer, terwijl hij net ervoor beweerde dat deze hem niet toebehoorde en dit niet zijn kamer was. Even later bevestigde hij wel dat hij er in die kamer sinds enkele dagen verbleef, en dat de koffer hem toebehoorde. Gevraagd wie er in de andere kamer sliep, verklaarde hij dit niet te weten.

De Vlaamse Wooninspectie stelde bij de controle van 30 maart 2017 verschillende gebreken vast in het pand. De 3 slaapkamers werden ongeschikt en onbewoonbaar bevonden. Er werd een herstellvordering opgesteld. Zo stelden zij vochtschade met schimmelvorming vast in daken en muren; een gebrekkige vloerbekleding in de hal (scheur); loshangende stopcontacten (gevaar voor elektrocutie); geen warm water in de badkamer; in de 3 slaapkamers was er vocht in de vloeren (planken ontbraken onder linoleum door verrotting, de draagvloer werd bedekt met vezelplaten en karton, onstabiele vloer) en werkten de radiatoren niet; in de lavabo's was geen koud of warm water. Er werd bewoning vastgesteld van M. A. S. en H. A. S. F.

H. A. S. F. legde een document voor waaruit bleek dat hij op 01 april 2017 vennoot zou worden binnen de BVBA S.. Hij verklaarde nog niet te zijn aangesloten bij een sociale kas voor

zelfstandigen. De inspecteurs confronteerden hem met het feit dat hij die avond er wel aan het werk was (wat hij en de zaakvoerder ontkende). Een sociaal inspecteur hoorde hem immers de bestelling opnemen van 2 klanten waar hij bij stond. Dit werd ook bevestigd door die klanten, meer nog, zij zagen hem er al eerder werken.

'M.' werd verhoord met bijstand van een beëdigde tolk.

Vervolgens begaven de inspecteur zich naar een 2de Egyptisch restaurant gelegen in de (...), nl Pitta P.. De politie van Sint-Gillis-Waas had immers een kopie van een paspoort gevonden waarop met de hand bijgeschreven stond: 'hij heeft geen papieren om in België te werken maar hij werkt in de P., (...).

In de keuken was één persoon bezig de afwas aan het doen. Ook de uitbater was in de keuken aanwezig. Toen de inspecteurs aan de afwasser vroegen zich te identificeren bleek het om E. A. M. A. te gaan. Dit was de persoon waarover de politie bovenstaande info kreeg. Toen deze persoon de kopie van zijn paspoort zag die de politie bijhad, vroeg hij onmiddellijk waar dit vandaan kwam, hij vermoedde dat zijn paspoort werd gestolen door de baas van het restaurant waar hij voordien werkte, nl. E. K.. Hij vertelde ook dat hij er heel veel uren moest werken per dag en dat hij nog veel geld te goed had van E. Y. M. K., de baas van E. K.. Toen hij om zijn geld vroeg zou E. Y. M. K. boos zijn geworden en moest hij vertrekken en (...) verlaten.

Gezien in zijn verhaal aanwijzingen waren naar uitbuiting, werd hij ook verhoord op het politiekantoor met bijstand van een beëdigd tolk. Hij legde volgende verklaring af:

"Ik neem kennis van uw hoedanigheid en functie. Ik werd vandaag aangetroffen in het pitta-restaurant P. te (...). Toen u er binnenkwam was ik bezig de afwas te doen in de keuken. Ik kwam met een zakenvisum van Jemen naar Amsterdam in november 2009. In Amsterdam verbleef ik 3 dagen. Daarna ging ik naar Griekenland om werk te zoeken. Daar had ik een vriend, ik woonde bij hem maar kon na 25 dagen geen werk vinden. Ik kocht dan een vliegtuigticket naar België op 05/12/2009.

Sedert die datum heb ik soms in Nederland gewerkt, soms in België. Ik had geen Belgisch verblijfsdocument gevraagd omdat ik weet dat je moet getrouwd zijn. Via google zocht ik werk en vond ik het telefoonnummer van Pitta P. en E. K.. Ik was op dat moment in Nederland. Ik belde eerst naar E. K. en sprak met E. Y. M. K.. Hij vroeg mij of ik Europese papieren had. Hij zei me dat hij me ging bellen als hij me nodig had. Dat was ongeveer mei 2016. Hij belde me 1 week na het suikerfeest. Eén a 1,5 maand later werd ik opgebeld door E. Y. M. K.. Ik kon de plaats innemen van een andere werknemer die er weg was. Ik heb die andere jongen wel nooit gezien. Op 15 à 16 juli ben ik er dan beginnen werken. Ik deed er alles van werk: pitta/pizza maken, poetsen, groenten snijden. Mijn 1e maand werkte ik elke dag. Ik begon telkens om 14u en stopte om 01u. De zaak gaat open om 15u maar daarvoor deed ik de voorbereidingen (groenten snijden, saus maken..). Na het sluitingsuur van 01u poetste ik alles gedurende ongeveer 1u. Daarna ging ik slapen in een kamer boven de zaak. Na die 1e maand kreeg ik op woensdag 1 vrije dag. Ik had immers aan E. Y. M. K. gezegd dat ik heel moe was van elke dag te werken. Door op woensdag wat rond te lopen in de straten van (...), leerde ik W. kennen van Pitta P.. Ik ging er geregeld op bezoek voor koffie of thee. E. Y. M. K. had me gezegd dat ik 100€/week zou verdienen + kost en inwoon. Ik liet hem weten

dat ik dit te weinig vond, ik moest immers geld opsturen naar mijn ouders in Egypte. Ik vroeg hem 50€/dag. Hij was akkoord. Ik zou dan 300€/week krijgen maar hij gaf me enkel die 100€ en de overige 200€'s hield hij telkens bij zich. Als ik zou willen vertrekken zou hij me de rest dan uitbetalen. De jongen die u me toont van op de foto's van op de cd-rom ken ik als I.. Ik heb ongeveer 20 a 25 dagen met hem samengewerkt, daarna ging hij weg. Ik herken de matras waar ik op sliep, ook mijn tasje staat op de foto's. Ikzelf sta ook op de foto's die genomen werden in de keuken. Ik herken ook de baas E. Y. M. K. op de foto's. In totaal werkte ik er 7 à 8 maanden. Mijn laatste werkdag was ongeveer 15 of 16/3/2017. Ik stopte daar met werken omdat ik aan E. Y. M. K. mijn geld vroeg en hij boos werd. Ik herken ook nog een andere jongen op de foto's. De jongen met baard is M.. Hij woont in Antwerpen en heeft een verblijfsvergunning. E. Y. M. K. zei me dat hij geen geld had. Hij zei me dan om weg te gaan. Hij moet mij nog minstens 800€ (4x200€) x 8 maanden. Ik kreeg immers telkens maar 100€ van de 300€. E. Y. M. K. had de sleutel van de zaak. De sleutel werd bewaard naast de kassa. Ik kon dus zelf de zaak verlaten of toekomen wanneer ik wou. Ik woonde dus boven de zaak. Ik bewaarde mijn paspoort in een zak van de Lidl. Ik denk dat E. Y. M. K. mijn paspoort heeft gestolen. Ik heb het niet gezien, ik verdenk er hem van. Ik denk dat E. Y. M. K. een kopie van mijn paspoort nam en hem bezorgde aan de politie.

Er was in de badkamer wel warm water, de vloer was er niet goed. Ik kreeg er shoarma, pitta, en kip om te eten. We maakten er Egyptisch eten. E. Y. M. K. bleef nooit boven het restaurant slapen. Hij stuurt zijn geld naar Egypte en bouwt er flats. De man die u mij toont en die H. A. S. F. heet, heb ik nooit gezien bij E. Y. M. K.. Ook de kleine jongen die u er vanavond aantrof, heb ik nooit gezien. Nadat ik wegging van bij E. Y. M. K. ging ik naar W. van Pitta P.. Hij zei dat ik er voor korte tijd er boven mocht verblijven tot ik iets anders vond. Ik kreeg ook eten van hem. Het is juist dat ik aan het afwassen was toe u er kwam maar dat was op eigen initiatief, omdat ik er mocht slapen. Ik deed er niet altijd de afwas, W. heeft ook iemand die er komt werken als het druk is. E. A. M. A. verklaart zich slachtoffer van economische uitbuiting te voelen."

Op 3 april 2017 ontving de inspectie een e-mailbericht van inspecteur P. J. dat er op zaterdag 1 april 2017 een vechtpartij had plaatsgevonden tussen E. A. M. A. en de uitbater van E. K.. Deze laatste zou enkele messteken hebben toegebracht bij E. A. M. A.. De agenten die die nacht dienst hadden waren niet op de hoogte van de feiten die zich voordeden bij de controle van 30 maart 2017. Deze agenten stelden een proces-verbaal op wegens poging tot doodslag. Dit dossier werd door het parket van de procureur des Konings geseponneerd wegens onvoldoende bewijzen. Op de onderarm van E. A. M. A. zijn vijf afweerwonden waar te nemen. Beklaagde ontkent in verhoor m.b.t. de steekpartij dat hij de feiten heeft gepleegd.

De jongen die scampi's bakte bij de controle van 30 maart 2017 verklaarde M. A. S. te heten (geboortedatum onbekend, ongeveer 18 jaar) en was een vluchteling. Hij was samen met de baas eten aan het maken voor henzelf, hij moest erop toezien dat het eten niet aanbakte. Hij moest het eten laten staan en naar buiten gaan wanneer de baas de controle had opgemerkt. Het was de 2de maal dat hij er kwam om te eten, zich te wassen en te slapen. De verklaring over de manier waarop hij E. Y. M. K. leerde kennen was soms tegenstrijdig.

Op 12 juni 2017 ging de inspectie over tot het verhoor van zaakvoerder E. Y. M. K.. Hij liet zich bijstaan door een advocaat. Hij ontkende de tewerkstelling van M. A. S., de jongen die scampi's bakte bij de controle van 30/03/2017; zijn toekomstige vennoot was naar eigen zeggen niet aan het werk op 30/3, hij kwam er enkel een kijkje nemen. De inspectie confronteerde hem met de tewerkstelling van E. A. M. A. en A. I. (beiden onder statuut slachtoffer mensenhandel en opgevangen bij Payoke) door het voorleggen van foto's, genomen in de zaak E. K. A. I. nam gedurende zijn tewerkstellingsperiode een hele reeks foto's waarop zowel E. A. M. A. als hijzelf, werkend te zien zijn. Ook zijn er foto's bij die genomen werden in de privé-vertrekken gelegen op de 1ste verdieping. De foto's werden door A. I. genomen met zijn gsm-toestel. Op vraag van de inspectie werden deze foto's op 2 CD-ROMs gezet en bezorgd aan de inspectie. Ondanks de confrontatie met deze foto's bleef E. Y. M. K. elke tewerkstelling ontkennen, hij verklaarde deze personen niet te kennen en meende dat deze foto's genomen en getrukeerd werden door zijn concurrent W. (eigenaar van Pitta P.). Het zou het resultaat zijn van een complot tussen W., M. (een ex-werknemer van E. K.) en E. A. M. A.. Ook verklaarde hij geen messteken te hebben toegebracht bij E. A. M. A., hij zou zijn zaak die avond niet hebben verlaten,

Ex-werknemer A. E. E. M., die er werkzaam was van 1 oktober 2016 tot 12 maart 2017 werd ook door de inspectiediensten verhoord.

- Hij bevestigde de tewerkstelling van de andere personen en verklaarde dat hijzelf er gewerkt had van 1 oktober 2016 tot en met 19 maart 2017 gedurende, 4 dagen per week (14u/week: donderdag van 19u tot 21u, vrijdag en zaterdag van 18u tot 22u en op zondag van 17u tot 21u). Hij verklaarde er meer uren te hebben gepresteerd dan de voorziende 14u/week.
- Eind september 2016 had hij er 2 dagen op proef gewerkt. Op een andere dag in september werkte hij er ook toen er feesten plaatsvonden in (...) en het heel druk was in de zaak.
- Volgens hem zou er in maart 2017 een Belgische jongen in het zwart hebben gewerkt waarvan hij zich de naam niet herinnerde, deze was er nog werkzaam toen hijzelf stopte met werken op 19/03.
- Daarnaast werkte er ook een Egyptische jongen in de keuken die volgens hem illegaal en minderjarig was. Toen de inspectie de naam M. A. S. vernoemde, bevestigde hij dat dit de minderjarige jongen was waarover hij sprak en dat deze er werkte van februari 2017 tot hijzelf er wegging (= dit is de jongen die de inspecteurs aantroffen in de keuken toen hij scampi's bakte op 30/03/2017). A. E. E. M. had ook reeds vernomen dat deze jongen werd opgepakt door de politie bij een controle.
- Volgens hem werkte er ook nog een derde man, E. A. M. A., een Egyptenaar, die ook in de keuken werkte. Deze persoon werkte er al toen hijzelf startte en deze persoon stopte er met werken in januari 2017. In zijn plaats kwam dan de minderjarige jongen werken. Hij verklaarde dat zowel E. A. M. A. als de minderjarige jongen boven de zaak sliepen. Hij verklaarde dat de baas, E. Y. M. K., minder loon betaalde aan E. A. M. A. omdat hij geen papieren had.
- Toen men hem de foto's toonde die werden genomen in de zaak E. K. verklaarde hij de man met rond gezicht en zwarte T-shirt (foto 1102) te herkennen als A. I.. Deze persoon zou er gewerkt hebben in oktober 2016. Toen hijzelf startte met werken op 01/10/2016 werkte hij er 1 week samen met A. I.. Hij herinnerde zich ook dat A. I. er werkte toen

hij 2 proefdagen deed en op de dag in september toen het heel druk was door feesten in (...).

- De man op foto 1230 herkende hij als E. A. M. A..
- Volgens A. E. E. M. zou E. Y. M. K. zowel A. I. en E. A. M. A. correct hebben betaald en gaf hij zelfs een extra aan E. A. M. A.. A. E. E. M. verklaarde geen loon te hebben ontvangen voor de maanden januari - februari en 19 maart 2017. De loonfiche van maart zou hij eveneens niet ontvangen hebben. Hij vroeg al enkele keren naar zijn loon en loonfiche maar tot op heden mocht hij nog niets ontvangen. Hij bracht de dienst Toezicht Sociale Wetten te Sint-Niklaas hiervan op de hoogte.

A. I., E. A. M. A. en M. A. S. waren niet aan DIMONA gemeld. Ze hebben allen de Egyptische nationaliteit en hebben geen recht op verblijf.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), A./C 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C 2013,132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 66 van het sociaal strafwetboek hebben de processen-verbaal die opgemaakt zijn door de sociaal inspecteurs bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de vermoedelijke dader van de inbreuk en, in voorkomend geval, van zijn werkgever binnen een termijn van veertien dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk. Voor sociaalrechtelijke aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn voorziet artikel 6 § 2 van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn een gelijklopende regeling.

De wetgever duidt in het sociaal strafwetboek 'de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers' aan als strafbare dader. Dit is een vorm van wettelijke toerekening.

- **De werkgever** is, in het sociaal strafrecht, de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, een dienstbetrekking, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst

of andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband. Een persoon die overeenkomstig het arbeidsrecht niet beschouwd kan worden als de werkgever, kan voor de toepassing van het sociaal strafrecht toch als zodanig kan worden aangemerkt. De persoon die zich gedraagt als werkgever (bv. doordat hij instaat voor de aanwerving, de betaling en het ontslag van het personeel) en door het personeel als zodanig wordt beschouwd, ook strafrechtelijk dient te worden aangemerkt als de werkgever aan wie het misdrijf kan worden toegerekend.

- **De aangestelde van een werkgever** heeft in het sociaal strafrecht een betekenis die niet volledig overeenstemt met de betekenis die dit begrip heeft in art. 1384, derde lid, B.W. of art. 46, § 1 Arbeidsongevallenwet, i.e. «de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht». Naast deze band van ondergeschiktheid, is vereist dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever. Aangestelden zijn steeds fysieke personen.
- **Ook het begrip lasthebber** heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis. Het gaat om de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever, zoals het uitbetalen van het loon en het bijhouden van sociale documenten. Net zoals voor de aanstellers, vereist het Hof van Cassatie dat de lasthebber, om als strafbare dader te kunnen worden aangemerkt, over het gezag en de nodige bevoegdheid in de onderneming moet beschikken om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken. Lasthebbers kunnen rechtspersonen zijn.
- **Bij de toerekening van het misdrijf** dient de rechter na te gaan wie effectief schuld heeft aan het sociaalrechtelijk misdrijf vanuit een concrete beoordeling van hun verantwoordelijkheidsdomein.

Het misdrijf van mensenhandel heeft de volgende constitutieve bestanddelen (vergelijk met A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, Meenenen, 2010, 251-254):

- een materieel bestanddeel: nl. de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem. De term werving dient in zijn normale betekenis begrepen te worden;
- een moreel bestanddeel: met het oog op een vorm van uitbuiting die wordt opgesomd in art. 433quinquies van het Strafwetboek, in casu het aan het werk zetten of laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid. Wanneer een vreemdeling op sluikse manier en zo veel mogelijk dient te werken om in zijn eigen leven te voorzien en gevaar loopt te alle tijde te worden aangehouden en uit het land te worden gezet, is het misdrijf van mensenhandel voorhanden. De wetgever heeft een reeks van elementen opgesomd die in aanmerking kunnen worden genomen om te stellen dat arbeidsomstandigheden in strijd zijn met de menselijke waardigheid:
 1. een loon dat kennelijk niet in verhouding staat tot het zeer groot aantal arbeidsuren;
 2. het ontbreken van een rustdag;
 3. het verstrekken van niet-betaalde diensten;
 4. de tewerkstelling van één of meer werknemers in omstandigheden die kennelijk niet overeenstemmen met de normen van de wetgeving betreffende het welzijn van de werknemers.

Het tewerkstelling van werknemers op een wijze dat ze economisch uitgebuit worden, is een tewerkstelling die strijdig is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433quinquies § 1, 3°.

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagde verstek laat gaan, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A, B en C en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

Het is voor de rechtbank, op basis van de geloofwaardige en gelijklopende verklaringen van de slachtoffers en het gevoerde onderzoek duidelijk dat beklaagde systematisch illegalen exploiteert door aan een hongerloon (1,5 € / uur) - dat niet eens wordt betaald - te werk te stellen, door hen onderdak te verschaffen in niet conforme en niet-leefbare kamers, gedurende lange werkdagen (6/7 gedurende 11 uur per dag). Beklaagde kon, gelet op zijn legaal verblijf, deze werknemers onder de knoet houden door te dreigen dat hij anders de politie zou bellen die deze illegale vreemdelingen vervolgens zou overdragen aan DVZ. De schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C staat naar eis van recht vast, m.u.v. de tenlastelegging A.3 waar de vrijspraak zich opdringt, gelet op het feit dat deze persoon de Belgische nationaliteit heeft.

In antwoord op de conclusie van beklaagde en de BAP, die thans verstek laten gaan, verwijst de rechtbank nog naar de motieven van het neergelegde conclusie van het OPENBAAR MINISTERIE wiens overwegingen de rechtbank overneemt en tot de hare maakt. Alle argumenten van de beklaagde en de BAP worden in deze conclusie adequaat weerlegd, zowel m.b.t. de beweerde nietigheid van het proces-verbaal als de schuld van beklaagde aan de ten laste gelegde feiten.

3.3. Straftoemeting

De feiten A.1, A.2, A.4, B en C in hoofde van beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De door beklaagde gepleegde inbreuken op de sociale reglementering in het algemeen en het sociaal strafrecht in het bijzonder zijn objectief gezien ernstig.

- Door tewerkstelling van personen die geen machtiging hebben van verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging of die niet in het bezit zijn van een arbeidskaart

ondergraaft beklaagde het beleid van de overheid m.b.t. de tewerkstelling van vreemdelingen.

- Door geen tijdige DIMONA-aangifte te verrichten voor hun werknemers maakt beklaagde de controle op het nakomen van de verplichtingen die hij heeft i.g.v. de sociale wetgeving moeilijk tot onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wijd opengezet voor een ander misdrijf: nl. het niet-betalen van sociale zekerheidsbijdragen.
- Beklaagde maakt bovendien misbruik van de economische en administratieve toestand van werknemers om ze, in strijd met de menselijke waardigheid, te werk te stellen. Ze werden ook niet aan het in België geldende minimum loon tewerkgesteld.

Beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd één maal veroordeeld voor een verkeersinbreuk (vluchtmisdrijf) en één maal voor een inbreuk op het sociaal strafrecht bij vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge van 14 juni 2006. Hij kan nog van alle gunsten genieten. Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat in deze omstandigheden enkel een substantiële effectieve bestraffing, als hieronder bepaald, passend is, in de hoop beklaagde alsnog de ernst van zijn daden te doen Inzien en herhaling te voorkomen.

Gelet op de aard en ernst van de feiten en de doelstellingen van de straftoemeting, komen voor eerste beklaagde een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1.000 euro te vermeerderen met twee slachtoffers de rechtbank gepast voor

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Vordering tegen de burgerrechtelijk aansprakelijke rechtspersoon

Volgens artikel 104 van het sociaal strafwetboek is de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers

zijn veroordeeld (in casu de beklaagde). De vennootschap is BA gedagvaard en laten verstek. Indien eenheid van opzet wordt aangenomen - het sociaal strafwetboek bevat geen bepalingen over samenloop - tussen de inbreuken op het sociaal strafrecht en die op het gemeen recht, is de straf in gemeen recht de zwaarste.

De bepaling van artikel 104 van het sociaal strafwetboek die de veroordeling tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de geldboete zou hebben toegelaten bij de afzonderlijke beteugeling van de tenlasteleggingen (inbreuken op het sociaal strafrecht) is een bijzondere wetsbepaling die ingevolge voormelde eenheid van opzet thans niet meer toepasselijk is. De gedaagde kan dan ook alleen in het strafproces worden betrokken met het oog op een veroordeling in solidum met de beklaagden tot de gerechtskosten en de gebeurlijke schadevergoeding.

Bijgevolg kan de gedaagde werkgever niet burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de geldboeten doch enkel voor de kosten,

4.2. Burgerlijke partijstelling van A. I. en A. E. E. S. A. M.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich klaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

Artikel 806 Gerechtelijk Wetboek bepaalt: "In het verstekvonnis willigt de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij in, behalve in zoverre de rechtspleging, die vorderingen of middelen strijdig zijn met de openbare orde." Uit die bepaling volgt dat de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij moet inwilligen tenzij een grond van openbare orde zich daartegen verzet. Uit de wetgeschiedenis van deze bepaling volgt dat de wetgever het aan de rechter heeft overgelaten om het begrip openbare orde nader in te vullen. Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust. In de context van artikel 806 Gerechtelijk Wetboek is het inwilligen van een kennelijk ongegronde vordering of een kennelijk ongegrond verweer strijdig met de openbare orde. De rechter bij verstek die de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij niet inwilligt, moet vaststellen dat het inwilligen ervan strijdig is met de openbare orde.

Nu in voorliggende zaak geen sprake is van strijdigheid met de openbare orde, van rechtspleging, vordering of middelen, willigt de rechtbank de vordering van de burgerlijke partijen zoals geformuleerd in de neergelegde conclusies in0

4.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 162 bis, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 79, 80;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36

Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecienen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,

Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

Ger. Wetboek, art. 1022, KB 26.10.07 art2; (rechtsplegingsvergoeding)

UITSPRAAK

De rechtbank beslist bij verstek ten aanzien van E. Y. M. K. en BVBA S.,

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden die werden voorzien in de dagvaarding aan.

OP STRAFGEBIED

Eerste beklagde E. Y. M. K.:

De rechtbank spreekt beklagde vrij voor de feiten van de tenlastelegging A3

De rechtbank verklaart beklagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.4, B en C.

De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de beklagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.4, B, C, D en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van **1 JAAR** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 opdecimen (**x8**) tot **8.000 euro**, te vermeerderen met 2 slachtoffers gebracht op **16.000 euro** met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet beklagde, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van **10 JAAR**

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht.

Spreekt in hoofde van de beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de beklagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **55,58 euro**, meer de betekeningskosten van huldig vonnis.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij A. I. ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij het bedrag van 67.625 euro te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende Intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 09.10.2015 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op 3.600 euro rechtsplegingsvergoeding.

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij A. E. E. S. A. M. ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij het bedrag van 42.125 euro te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 15.06.2016 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten, begroot op 3.000 euro rechtsplegingsvergoeding.

De rechtbank verklaart gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten en schadevergoedingen ten laste gelegd van veroordeelde.

Veroordeelt de gedaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

WIJST de veroordeelde er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschreden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Wijst de burgerlijke partijen voornoemd op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoeringsmodaliteiten te worden betrokken. De burgerlijke partijen zullen, bij het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, middels een informatief schrijven door de griffie overgemaakt, nader worden ingelicht omtrent de wijze waarop dit kan geschieden (zie K.B. d.d. 29.01.2007 tot uitvoering van artikel 2.6° van de wet van 17.05.2006);

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van:

ZESTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

R. V., rechter, voorzitter van de kamer;

V. E., substituut-arbeidsauditeur;

S. S., griffier,